

Century Stars မလေးရှား၊ စင်ကာပူ ဂီတဖျော်ဖြေပွဲ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်း

ခွင်လေ

Lazy Club

ကျွန်တော်နဲ့
ကြယ်စင်စု
ခရီး

မာတိကာ

နိုင်ဇော်

(Lazy Club)

ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး

- ကြယ်စင်စုခရီးသည်ရဲ့ အမှာစာ ၇
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁ ၁၃
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၂ ၂၀
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၃ ၂၇
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၄ ၃၅
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၅ ၄၄
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၆ ၅၂
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၇ ၅၈
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၈ ၆၅
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၉ ၇၁
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁၀ ၇၇
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁၁ ၈၄
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁၂ ၉၂
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁၃ ၉၉
- ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁၄ ၁၀၅

• ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး - ၁၅ ၁၁၃

• ကျွန်တော် နှင့် ကြယ်စင်စုခရီး ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ၁၂၂

(အမှာ စာ)

ကြယ်စင်စုခရီးသည်ရဲ့ အမှာ စာ

ကြယ်စင်စုခရီး ဆိုတဲ့ မလေးရှားနှင့် စင်ကာပူ နှစ် နိုင်ငံကို စတိတ်ရှိုးဖျော်ဖြေဖို့

သွားခဲ့ကြတဲ့ တီးဝိုင်း ၄ ဝိုင်း၊ အနုပညာရှင် အဆိုတော် အယောက် ၅၀ ကျော်ရဲ့

နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်ဟာ တစ်ကယ့်ကို ရင်သပ်ရှုမော စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တဲ့ ခရီးစဉ်ဆိုတာ

ကျွန်တော် သိခဲ့ရလို့ မသွားခင်ကတည်းက ကြိုကြားပြီးရင် ခုန်ခဲ့ရသလို ခရီးသွားပြီး

ပြန်ရောက်ချိန်မှာ လည်း ပြန်သွားပါင်း သော င်းခြောက်ထောင်နဲ့ ကောလာဟလမျိုးစုံ

ကြားကြရလို့ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ အင်တာနက်၊ မီဒီယာတွေ ကတစ်ဆင့် ပြည်သူတွေ

စိတ်ဝင်စားခဲ့တဲ့ ဖျော်ဖြေပွဲကြီးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီခရီးစဉ်မှာ တကယ်လည်း ပြာသာတွေ

ရှိခဲ့တာ ဝန်ခံပေမယ့် ပြန်သွားဟုတ်တာကို ပြန်သွားပုံလည်း ရဲ့ စတုန်းတွေ ကိုလည်း

သိခဲ့ရပါတယ်။ တချို့ကျတော့လည်း ရောယိမ်းလိုက် ဘာသာယိမ်းလိုက်နဲ့ ဝင်ပါရင်း ရန်ကုန်

ပြန်ရောက်ချိန် ဂျာနယ်စာမျက်နှာတွေ ပေါ်မှာ တကယ့်ကို ပြန်သွား တက်ခဲ့တာ သူ

ကြုံခဲ့ပါတယ် ပြောပြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကြော်ငြာမယ်၊ ကြော်ငြာမောင်တွေ အဖြစ်လည်း

မြင်တွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ တစ်ချို့ကလည်း ပွဲကန်ထရိုက်တွေနဲ့ မကျေလည်သမျှကိုယ်

ဖျော်ဖြေခဲ့တဲ့ပွဲ၊ ကိုယ့်အနုပညာ လက်တွဲ ဖော် ဂီတသမားတွေ ရဲ့ မျက်နှာတောင်မထောက်ဘဲ

သေးသိမ်အောင် အတင်းအဖျင်းချရင်း ဂီတငရမန်းတွေ ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်ကုန်ကြသူတွေ

လည်း တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ လူတွေ ရဲ့ အကြောင်း၊ သူငယ်ချင်းရဲ့ အကြောင်း ခရီးသွားဖူးမှ

ဖုံးထားသမျှပေါ်တယ်ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားလေးအတိုင်းဆိုရင် အရာရာမှာ အတ္တနဲ့

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလိုသူတွေ များ တဲ့ အနုပညာသမားတွေ သွားကြတဲ့ ဒီခရီးစဉ်ဟာ

တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ မျက်နှာဖုံးတွေ လှစ်ဟပြလိုက်သလို

သူတို့ရင်ထဲမှာ ဘာတွေ ရှိသလဲ၊ ကျွန်တော် သိလိုက်ရတဲ့ ဒီခရီးစဉ်အကြောင်း ကျွန်တော်

အခုလို စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် စုစည်းတင်ပြလိုက်တော့လည်း မလိုသူ တချို့က

ပွဲကန်ထရိုက်ကို ဖော်လံဖားချင်လို့ ရေး တာပါလို့ စွပ်စွဲနိုင်ကြပေမယ့် ကျွန်တော်

စာအုပ်ပြီးဆုံးအောင် ဖတ်ပြီးချိန် ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ဘက်က ရေး တာလဲ၊ ဘယ်ရှုထောင့်က

ရေးထားသလဲ အဖြေပေါ်မှာပါ။ ဒီစာစုရေးခဲ့ချိန်ကနေ အခုထိ ကျွန်တော်အဲဒီပွဲစဉ်သူရဲ့ မလေးရှားဂီတဖျော်ဖြေပွဲတစ်ပွဲမှ မတီးခတ်ခဲ့ဘူးဆိုတာကလည်း ကျွန်တော်ရပ်တည်မှုအတွက် အကောင်းဆုံးသက်သေပြချက်တစ်ခုပါပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့ အမှန်တရားအပေါ် သဘောထားအတွက် အခင်အမင်ပျက်ခဲ့ရသူ၊ လက်တွဲဖြတ်ခဲ့ရသူ မိတ်ဆွေတွေကို ကျွန်တော်နည်းနည်းလေးမှ နောင်တမရခဲ့ပါဘူး။ လူတွေတော့ အလိုက်သင့်ပြော၊ ကွယ်ရာမှာ အတင်းပြောကြတဲ့ လူမျိုးစားတွေ ကြားမှာ အမှန်အတိုင်း ပြောရုံမကပဲ လူတွေတော့ အမှန်အတိုင်းပါ ရေးပြလို့ ကိုယ့်အပေါ် လက်တွဲဖြတ်သွားလည်း ဒါတွေတစ်ချိန်မှာ သမိုင်းဖြစ်သွားရင် ကိုယ့်အပေါ် စာဖတ်သူတွေ လိပ်ပြာသန့်သန့်နဲ့ နားလည်နိုင်ကြပါစေ ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ 'ကြယ်စင်စုခရီး' ဆိုတဲ့ အခန်းဆက် ဆောင်းပါးကို နံနက်ခင်းဂျာနယ်မှာ ၁၆ ပတ်ဆက်တိုက်ရေး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို အခန်းဆက် ခရီးသွား ဆောင်းပါးအရှည်ကြီး ရေး ဖြစ်ခဲ့တာကလည်း အခုလို စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် စုစည်းပြီး စာဖတ်ပရိသတ်လက်ထဲ ထည့်ပေးချင်လို့ဆိုတဲ့ အတွေးကြောင့် ဖြစ်သလို ကျွန်တော်ငယ်ငယ်တုန်းက ဖတ်ခဲ့ရတဲ့ အခန်းဆက် ခရီးသွားဆောင်းပါးတွေ မျိုးတစ်ခါတော့ ရေးဖြစ်အောင် ရေးမယ် ဆုံးဖြတ်ပြီး ကြယ်စင်စုခရီးကို အပတ်စဉ် ၁၆ ပတ်ဆက်တိုက်ရေး လိုက်ပါတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ရေးနေတုန်း ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ထားတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ကျွန်တော် ကြုံတွေ့လိုက်ရလို့ ကြယ်စင်စုခရီးဆိုတာ လွယ်လွယ်ကူကူ မရှိလှတဲ့ အခက်အခဲတွေ ကြားက ကျော်ဖြတ်ရမယ့် ခရီးဆိုတာ ကျွန်တော် သိလိုက်ပါတယ်။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်က ပင်တိုင်စာမျက်နှာ ရထားတဲ့ နံနက်ခင်းဂျာနယ်ကနေ အခန်းဆက်ဆောင်းပါးကို ဘယ်သူမှ မတိုင်ပင်ဘဲ (အဲဒီအချိန်က အဖြစ်မှန် သိချင်လို့ မေးသူတွေလည်း များလွန်းလို့) ရေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဆောင်းပါးကို တစ်ပတ်တစ်ခါ စောင့်ဖတ်သူတွေ ရှိသလို အပတ်စဉ် ကျော်ပြီးမှ ဖတ်ရသူတွေလည်း ရှိကြတော့ သူတို့က ကျွန်တော်ရဲ့ အခန်းဆက် ဆောင်းပါးကို နားမလည်နိုင်ဘဲ (ရှုပ်ရှင်ကို တစ်ဝက်တစ်ပျက် ဝင်ကြည့်မိလိုက်သလို ဖြစ်ကြတာနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်) ဖြစ်ကြလို့ လုံးချင်းစာအုပ်ပဲ ထုတ်ပေးပါလို့ ပြောကြပါတယ်။

တစ်ခါ ဂျာနယ်ဆိုတာ သင်္ကြန်လို၊ နယူးရီးယားလို၊ အကယ်ဒမီပွဲလို၊

သီတင်းကျွတ်လို သူ့အချိန်နဲ့သူ ရေး ရမယ့် ခါတော် မီ ဆောင်းပါးတွေ ကြား ကျွန်တော်
ဆောင်းပါးက ၄-၅ ပတ်နဲ့ မပြီး ဖြစ်လာတော့ အယ်ဒီတာချုပ်လည်း စိတ်မရှည်
ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ဒီကိစ္စထက် ပိုပြင်းထန်တာက တခြား ဂျာနယ်ကြီး တစ်စောင်မှာ
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ပေးလိုက် တာ အဲဒီ ဂျာနယ်ကြီးက နှစ် ပိုင်းခွဲပြီး ဖော်ပြလိုက်ပါတော့တယ်။
အဲဒီမှာ တင် နံနက်ခင်းဂျာနယ် အယ်ဒီတာချုပ်ကြီးလည်း ကျွန်တော့်အပေါ် ဂျာနယ် နှစ် စောင်
(ထွက်တဲ့ရက်လည်း အတူတူမှာ) အခန်းဆက် ဆောင်းပါးတွေ ပြိုင်တူရေး နေတယ်ဆိုပြီး
အထင်တော် လွှဲပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် စာမူသွားပေးတဲ့အချိန် သူရုံးခန်းထဲမှာ အဲဒီ ကိစ္စကို
အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြရင်း ကျွန်တော် က (ကိုယ် နှစ် ပတ် ထည့်ဖို့မပေးဘဲ သူတို့ အကြောင်းနဲ့
သူတို့ နှစ် ပိုင်းခွဲထည့်လိုက်တဲ့ ပြဿနာကြောင့် ကိုယ် ဘုမသိ ဘမသိ
အထင်လွှဲခံရပါတော့တယ်။) တစ်ဖက်မှာ လည်း ဒီဆောင်းပါး ဘယ်တော့ရပ်မှာ လဲလို့
မေးတာ ခံရတာ ကြောင့် ကျွန်တော် တကယ့်ကို စိတ်ဆိုးပြီး လုံးဝ ဆက်မရေး တော့ဘူး။
တစ်ဝက်တစ်ပျက်နဲ့ ရပ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သလို ပင်တိုင် စာမျက်နှာ ၂ နှစ် ၂ နှစ်
ဆက်ရေး နေတဲ့ ကလောင်ရှင်ဘဝက နုတ်ထွက်လိုက်တော့မယ်ဆိုပြီး စာဖတ်ပရိသတ်ကို
ဆက်မရေး ဖြစ်တော့တဲ့ အကြောင်းသာ ဂျာနယ်ထဲ ထည့်လိုက်ဖို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို
တင်းမာနေတဲ့ အခြေအနေမှာ ကယ်တင်ရှင် (ကို)တင်မောင်ဆွေ(အယ်ဒီတာ) ရဲ့ ညှိနှိုင်းပေးမှု
နဲ့ အဲဒီ ကြယ်စင်စုခရီး ဆောင်းပါး ဆက်ရေး ဖို့ သဘောတူညီချက် ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်
ကျန်တဲ့ အပိုင်းတွေ ကို စာဖတ်ပရိသတ် ဖတ်လို့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရေး
ရသလို လုံးချင်းစာအုပ် ထုတ် ဖြစ်တဲ့အချိန် ကျွန်တော်ရဲ့ စာအုပ် ဖတ်ရသူတွေ
အနုပညာသမားတွေ ရဲ့ နိုင်ငံခြားခရီးဆိုတာ စိတ်ကူးထဲက ထင်သလို
ဂျာနယ်စာမျက်နှာပေါ်မှာ ဖော်ပြနေကြသလို အဆောက်အဦးလှလှတွေ ရှေ့ လက်ကလေး
နှစ် ချောင်း ထောင်ပြနေကြတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ နဲ့ မတူဘူးဆိုတာ သက်သေပြခဲ့ရပါတော့တယ်။
သွေးပူတုန်း ကျွန်တော် ရေး ခဲ့မိတာ စိတ်ဆိုးပြီး ဆက်မရေး ဘူးဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
ပြင်ခဲ့တာ အခုမှပဲ မှန်မှန်း သိရပါတော့တယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ဒီနေ့သာ ကျွန်တော့်ကို
အဲဒီအကြောင်းကိစ္စရေး ပြခိုင်းရင် သေချာတာက အသေးစိတ် မှတ်မိမှာ
မဟုတ်တော့တာပါဘဲ။ ကြယ်စင်စုခရီးရဲ့ စာမူအကြမ်း ကွန်ပျူတာစာစီ ပရူဖတ်ပေးရင်း

ငါသာ အဲဒီ အချိန်က မှတ်တမ်းမတင် ဖြစ်ခဲ့ရင် အခုဆို ဒီခရီးစဉ်အကြောင်း တိတိကျကျ ရေး ပြနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေး ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတွေ သိမ်းထားတဲ့ ၁၂၅၁ အချပ်တစ်ချို့ ကတော့ ရှာမတွေ့လို့ ဓာတ်ပုံတချို့ မပါဝင်နိုင်တာကိုလည်း စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ နဲ့ လက်လျှော့ခဲ့ရပါတယ်။

ဒီစာစုလေးတွေ ဖော်ပြပေးခဲ့တဲ့ စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက်ပေမယ့် တာဝန်မပျက်ခဲ့တဲ့ နံနက်ခင်းဂျာနယ် အယ်ဒီတာချုပ် (ကို)ဇန်ဇန်နဲ့ ကျွန်တော် ကို ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူး လို ညှိနှိုင်းပေးခဲ့တဲ့ ကိုတင်မောင်ဆွေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အိမ်ပြောင်းရင်း အသိမ်းလွန်ပြီး စာမူနှစ် ပိုင်း ပျောက်နေလို့ ၆ လလောက် ကြာချိန် တစ်ညနေတည်းနဲ့ လူတစ်ရပ်လောက် ဂျာနယ်ပုံကြီးထဲက ရှာဖွေပေးခဲ့တဲ့ ဦးတာ(နံနက်ခင်း)ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတွေ ကို အသုံးပြုခွင့် ပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော် စာဖတ်ပရိသတ် အစ်ကိုကြီး (ဦး) လှဝင်းကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီခရီးစဉ်မှာ ကျွန်တော် လုပ်ချင်တာလုပ်ဖို့ သွားချင်ရာ သွားဖို့ ခွင့်ပြုပေးခဲ့တဲ့ lazy Club အဖွဲ့သားတွေ နဲ့ မန်နေဂျာ (ကို)စိုးနိုင်ထွန်းကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဂစ်တာတီးနေချိန် (မလေးရှားနဲ့ စင်ကာပူ) နှစ် ပွဲလုံး မထင်မှတ်အောင် အသက်ဝင်တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ပေးပြီး လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာ(ဦး) မြတ်ခိုင် (လျှပ်တစ်ပြက်ဂျာနယ်)ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် စာမူတွေ ရဖို့ ဂျာနယ်အဟောင်းပုံထဲက အချိန်ကုန်ခံ ရှာဖွေပေးခဲ့တဲ့ အစ်မတော် (ဒေါ်)ဖြိုးဖြိုးကြည်(စည်ပင်)ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီခရီးစဉ်တစ်လျှောက်လုံး လိုက်ပါပြီး သီဆိုဖျော်ဖြေပေးကြတဲ့ အဆိုတော် (အစ်ကို၊ အစ်မ၊ ညို၊ ညိုမများ အားလုံးနဲ့) Emperor၊ Aurora အလံကာဝတ်ရည်တီးပိုင်းမှ မန်နေဂျာများ ၊ တာဝန်ရှိသူများ အားလုံးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စီစဉ်သူ သူငယ်ချင်း(ဘိုစန်း)နဲ့ ချစ်သိန်း(ဝတုတ်) ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ Century Star ပွဲကြီး ဖြစ်မြောက်အောင် ပိုင်းဝန်းကူညီပေးကြသော မလေးရှားနဲ့ စင်ကာပူမှ တာဝန်ရှိသူ အားလုံးကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။ ဒီစတိတ်ရှိုးကြီးဟာ နောင်နှစ် ပေါင်းများစွာ

အတွင်း : ဒီလို မြင်ဆိုင်ခမ်းနားမှု အသံစနစ်တွေ ၊ အဆိုတော် အင်အားနဲ့ မ ဖြစ်နိုင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး လူအများ ရဲ့ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချမှု အောက်မှာ ကျေနပ်နပ် ခံခဲ့တဲ့ ကျွန်တော် မိတ်ဆွေ (မ)စုစန္ဒီဦးနဲ့ (မ)အေးငယ်၊ အစ်မကြီးတို့ကိုလည်း ဒီစာအုပ်လေးနဲ့ အမှတ်တရ ကျေးဇူးတင်နေမိပါတော့တယ်။ နောက်ဆုံးကျေးဇူးတင်ရမယ့်သူ ကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ စိတ်ညစ်မှု အဆုံး ထွက်ပေါက်အ ဖြစ် စင်ကာပူနိုင်ငံရောက်ရှိချိန် ပျော်ရွှင်အောင် အမှတ်တရ ညစာစားပွဲလေးနဲ့ ဧည့်ခံပေးခဲ့တဲ့ စင်ကာပူနိုင်ငံက သူငယ်ချင်း (ကို)တင်ဆန်းဦးနဲ့ ညီငယ်နိုင်လင်းထက်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ပေးလိုက်ပါရစေ။ ကျွန်တော် ကြားဖူးတဲ့ စကားပုံတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒီ စကားပုံလေးကို ကျွန်တော် ကြိုက်လွန်းလို့ အခု စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ဖတ်ရှုရတော့မယ့် ‘ကြယ်စင်စုခရီး’ နဲ့လည်း ကိုက်ညီတာမို့ ကျွန်တော့်ကို ရေး သားခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ်။ စကားပုံလေးက ‘အမှန်တရားဟာ အပြင်ထွက်ဖို့ ဖိနပ်စီးနေတုန်း မုသာဝါဒက ကမ္ဘာတစ်ပတ် ပတ်ပြီးနေပြီ’ တဲ့။ ဒီ စကားပုံလေးအတိုင်း ကျွန်တော် ရေး တဲ့စာတွေ က အပြင်ထွက်ဖို့ ဖိနပ်စီးနေသူလား၊ ကမ္ဘာပတ်ပြီး ပြန်လာသူလားဆိုတာ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ဒီစာအုပ်အဆုံးမှာ ကိုယ်ထင်သလို (ဘယ်သူမှ အားမနာဘဲ) မှတ်ချက်ချနိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် ကတော့ သမိုင်းဆိုတာ ခံစားရသူတွေ ရေး မှ ဖတ်ရတာ အရသာရှိတာလို့ပဲ ကိုယ့်အတွေး နဲ့ကိုယ် နှစ် သိမ့်ကျေနပ်နေမိပါတော့တယ်။ တချို့ဆို ကမ္ဘာ နှစ် ပတ်၊ သုံးပတ် ပတ်ပြီးနေပြီလေ။ ကျွန်တော် တို့လည်း ရေး သင့်တာ ရေး ရဲတဲ့ သတ္တိရှိရမှာ ပေါ့လို့လည်း ယုံကြည်နေမိပါတော့တယ်။

ကျေးဇူးတင်လျက်.....

နိုင်ဇော် (Lazy Club)

(၁)

တကယ်တော့ 'ကြယ်စင်စု' လို့ တင်စားချင်တဲ့ (Century Star Concert) မလေးရှား စင်ကာပူ ပွဲကြီး သွားခဲ့ရတဲ့ ခရီးစဉ် ကိုယ်တွေ့ခရီးသွား ဆောင်းပါးကို နှစ်အတော် ကြာမှ ပရိသတ်ကို ချပျချင်ခဲ့တာပါ။

လေဆိပ်က စထွက်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကနေ ရန်ကုန် ပြန်ရောက်တဲ့နေ့အထိ နာရီတိုင်းဟာ ကျွန်တော် အတွက် အမှတ်တရ ဖြစ်ရပ်တွေ ၊ ပြိုင်ဆိုင်မှု ပြင်းထန်တဲ့ ပြဿနာတွေ ကြားထဲမှာ မထင်မှတ်ဘဲ 'ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်' ဆိုသလို အနုပညာကိစ္စရပ်တွေ ကူညီရမယ့်သူက စီမံခန့်ခွဲမှု ကိစ္စတွေ ပါ ပါဝင် စီမံခဲ့ရလို့ အချိန်နဲ့ယှဉ်ပြီး မှတ်မိနေရတဲ့ ခရီးစဉ်ပါ။

ဘယ်လိုပဲ အခက်အခဲတွေ တွေ့ပါစေ၊ ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန် ပြန်ရောက်ချိန်မှာ လည်း မထင်မှတ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ကောလာဟလ ပြဿနာတွေ ကြားရလို့ ဒေါသ ဖြစ်မိသလို ကိုယ့်အနုပညာရှင် လူနည်းစုကလည်း သူတို့ နှစ်နာပါတယ်ဆိုပြီး ဂျာနယ် စာမျက်နှာပေါ်မှာ ဦးဦးဖျားဖျား ရင်ဖွင့်ကြလို့ တကယ်အ ဖြစ်အပျက်တွေ ပြန်ရှင်းပြတဲ့ စာစုကို အမြန်ရေး ၊ ဂျာနယ်တိုက် ပိုရ၊ ဂျာနယ်တွေ ရဲ့ ဖုန်း အင်တာဗျူတွေ အမြန် ပြန်ဖြေရှင်းရင်းနဲ့ ခုခံကာကွယ်သူဘဝကို ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီ မှာ တင် ကျွန်တော် ကိုချစ်တဲ့ ခင်တဲ့ သူငယ်ချင်း ပရိသတ်တွေ က လူ ၁၀၀ ကျော်သွားတဲ့ ခရီးမှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက် တည်းက လူမိုက်ကြီး ဖြစ်နေအုံးမယ် ဆိုတဲ့ သတိပေး စကားသံတွေ နဲ့ စိတ်ပူကြသလို ဂီတအစည်းအရုံးမှာ လည်း ရန်ကုန် ရောက်ရောက်ချင်း ခရီးပန်းတဲ့ကြား၊ ဖျားနေရက်နဲ့ ပွဲအခြေအနေမှန် သွားပြီး အစီရင်ခံခဲ့ရပါတယ်။

ပရိသတ်တွေ ကလည်း ဂျာနယ် စာမျက်နှာပေါ်က ပွဲအောင်မြင်ခြင်းနဲ့ နှစ်နာသူတို့ ဂယက်သံတွေ အမျိုးမျိုး ကြားလာရတော့ အ ဖြစ်အပျက်အမှန် သိချင်ကြပြီး

‘ကိုနိုင်ဇော် စင်ကျူစတားပွဲအကြောင်း ဆောင်းပါး မြန်မြန်ရေး ပါ။ ဖတ်ချင်လှပြီ’ ဆိုပြီး တွန်းအားပေးပါတော့တယ်။

တကယ်ဖျော်ဖြေခဲ့တဲ့ အနုပညာရှင်တွေ စိတ်ထဲမှာ လည်း ကျွန်တော် က အနုပညာရှင်တချို့ရဲ့ ပွဲဂုဏ်သိက္ခာ ထိပါးစေတဲ့ စကားတစ်မျိုးနဲ့ အပြုအမူအပေါ်မခံနိုင်လို့ တုံ့ပြန်တာ၊ ကျန်တဲ့ ဂျာနယ်စာမျက်နှာပေါ် မတက်ချင်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေ ကို ဆိုလိုချင်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ သိကြသူ ရှိနိုင်ပေမယ့် အထင်လွဲကြသူတွေ လည်း အခု ရေး မယ် (လောကကြီးရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း) ရှိနိုင်တာမို့ ‘ကြယ်စင်စု ခရီး’ ဆောင်းပါးရှည်ကြီးကပဲ အမှန်၊ အမှား : ဂုဏ်သိက္ခာ၊ အရှုံးအနိုင်၊ ပြဿဖြစ်စေတဲ့ အရင်းအမြစ်တွေ ကို ပြနိုင်မယ့် အကောင်းဆုံး သက်သေ ဖြစ်လား ဆိုပြီး စဉ်းစားရပါတော့တယ်။

တစ်ခါ ပွဲစီစဉ်သူရဲ့ အင်တာဗျူ ကို ဂျာနယ်တစ်ခုထဲမှာ ပါလာတာဖတ်ပြီး မခံနိုင်သူတွေ က ဖုန်းထပ်ဆက်၊ အနုပညာသမားတွေ စကားပြောမှာ :တော့ ကိုနိုင်ဇော်က ဆောင်းပါးနဲ့ ထောက်ပြပြီး ပွဲကန်ထရိုက်ပြောတဲ့ စကားတွေ ထဲက အမှားတွေ ကိုရော ပြန်ဖြေမရှင်းဘူးလားလို့ သူတို့ ခံစားချက်တွေ ရင်ဖွင့်လာကြသူတွေ ကြောင့် ကျွန်တော် ရေး တဲ့ ‘ကြယ်စင်စု ခရီး’ ဆောင်းပါးဟာ နောင်အခါ နိုင်ငံရပ်ခြား စတိတ်ရှိုးပွဲအတွက် သွားကြမယ့် အနုပညာရှင်တွေ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်၊ သိသင့်တဲ့ အချက်တွေ လည်း ပါတဲ့ ဆောင်းပါး ဖြစ်ရင် ကောင်းမယ်လို့ ခံစားရပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီပွဲကြီးမှာ ပါဝင်တီးခတ်ခဲ့သူ၊ ပွဲအစီအစဉ်တွေ ဆွဲတဲ့အထဲ ပါဝင်ခဲ့သူ၊ အရေးကြီးတဲ့ တံခါးပိတ် အစည်းအဝေးတွေ ၊ ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နေ့ ည ဆွေးနွေးကြချိန်မှာ လည်း ပါဝင်ခဲ့သူ၊ လူတိုင်းမသိတဲ့၊ အနုပညာသမားတွေ ကို အသိမပေးသင့်တဲ့ တချို့ကိစ္စတွေ လည်း ကြိုဉာဏ်သိပြီး တတ်နိုင်သလောက် ပါဝင်ဖြေရှင်းခွင့် ရခဲ့သူ ကျွန်တော်၊ အနေနဲ့ ဆောင်းပါးရေး ပြလိုက်တာက စာဖတ်ပရိသတ်တင်မကဘဲ ဒီခရီးစဉ်ကြီးကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ အလွှာအရပ်ရပ်က လူတန်းစားမျိုးစုံ၊ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ အတွက် အကောင်းဆုံး လက်ဆောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုပြီး အချိန်မဆွဲတော့ဘဲ စာရေး စားပွဲပေါ် ထိုင်ခဲ့ရပါတော့တယ်။

တကယ်တမ်း ရေး တော့မယ်ဆိုမှ ပုံမှန် ဆောင်းပါးမျိုးထက် ပရိသတ်တွေ

ဖတ်ရလေ့မရှိတဲ့ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုပုံစံမျိုး ဖြစ်အောင် အချိန်ကာလတွေ ၊ နေရာဒေသတွေ
အမျိုးမျိုးကြားက ကျွန်တော် ပါဝင်ခံရပုံလေးကို တင်ပြလိုက်ရပါတော့တယ်။

ကျေနပ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းလျှက်...

မလေးရှားနိုင်ငံ ပူထရာအားကစားရုံ

ကွာလာလမ်ပူမြို့၊ မတ်လ ၃ ရက်၊

နေ့လည် ၁၂ နာရီ

သုဝဏ္ဏ မိုးလုံလေလုံ အားကစားရုံကြီးထက် ပိုပြီးကြီးတဲ့ မလေးရှားနိုင်ငံ၊
ကွာလာလမ်ပူမြို့က အရှေ့တောင်အာရှရဲ့ အကြီးဆုံး ဘူကစ်ဂျာလီ အားကစားကွင်းဘေးမှာ
ရှိတဲ့ ‘ပူထရာစတေဒီယံ’ မှာ ကျွန်တော် အပါအဝင် မြန်မာပြည်က အနုပညာရှင် ၁၀၀ ကျော်၊
အားပေးသူ ပရိသတ် ၁၅၀၀၀ ကျော်ကျော်လောက် စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ရှုနေကြပါတယ်။

အားကစားကွင်းရဲ့ အလယ်တည့်တည့်မှာ ကြက်ခြေခတ်ပုံ စတိတ်ရှိုးစင်မြင့်ကြီး
၄ ခုရှိနေပြီး တီးဝိုင်း လေးဝိုင်းနဲ့ ၁၂ ၊ ဟာမိုနီအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့အားလုံး စင်မြင့်ပေါ်မှာ
အသင့်နေရာယူထားကြသလို ကြက်ခြေခတ် စင်မြင့်အလယ်တည့်တည့်မှာ စင်မြင့်ကြီးတစ်ခု
ထပ်ရှိနေပြီး အဲဒီ စင်မြင့်ပေါ်ကို မြန်မာတိုက်ပုံ၊ ပုဆိုးနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း တက်လာတဲ့
အနုပညာရှင် ကတော့ နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်၊ အဆိုတော် ၊ အကယ်ဒမီများ ရှင် (ကို)
ရန်အောင် ပါပဲ။

သူက အဖွင့်စကားပြောမှာ ကို ပရိသတ်ကြီး အပါအဝင် အနုပညာရှင်တွေ ၊
ပွဲစီစဉ်သူတွေ ၊ ကူညီပေးတဲ့ မြို့ခံ မြန်မာလူမျိုးတွေ ၊ ပရိသတ်တွေ တင်မကဘဲ မြန်မာစကား
လုံးဝနားမလည်တဲ့ မလေးရှားလူမျိုး အသံပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာရှင်တွေ ၊ လုံခြုံရေး
တာဝန်ယူသူတွေ ကပါ ဇာတ်ရုံတစ်ရုံလုံး သူရဲ့ အဖွင့်အမှာ စကားကို စောင့်မျှော်နေချိန် မှာ
င်မည် :နေတဲ့ အားကစားရုံထဲက ခေတ်မီရောင် စုံမီးဆလိုက်တွေ ကလည်း သူ့စကားသံကို
စောင့်ဆိုင်းရင်း ငြိမ်သက်နေသလားလို့တောင် ထင်မှတ်မှာ ရပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ
(ကို)ရန်အောင်က သူရဲ့ အသံဩဇာရှိတဲ့ ပင်ကိုသံနဲ့ အဖွင့်စကားကို စပြောပါတော့တယ်။

“ရာစုနှစ် ရဲ့ ကြယ်ပွင့်များ တေးဂီတ ဖျော်ဖြေပွဲကို ကြွရောက်အားပေးကြတဲ့ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူမြို့ရောက် မြန်မာနိုင်ငံသား အားလုံးနဲ့ ဂီတချစ်သူ ပရိသတ်များ အားလုံး မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့နှစ် ဖြစ်ပါစေလို့ အနုပညာရှင်အားလုံးနဲ့ မဟာနန်းမိသားစု အပါအဝင် ကူညီပိုင်းဝန်းပေးကြသူများ အားလုံးကိုယ်စား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာနှုတ်ဆက်စကား ပြောကြားပါရစေ ခင်ဗျာ...။

ဒီနေ့ ဒီရက်ဟာ ကျွန်တော် တို့ မြန်မာနိုင်ငံသားများ အားလုံးရဲ့ ရာစုနှစ် အတွက် နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ပထမဆုံး အနုပညာရှင် လူကြီး၊ လူငယ်အားလုံး စုံညီတက်ကြွစွာ ဖျော်ဖြေခွင့်ရတဲ့ သမိုင်းဝင် နေ့တစ်နေ့ ဆိုတာကို မှတ်တမ်းတင် ပါရစေ။

ဂီတလောကမှာ ဂီတသမား အလွှာစုံ ကွဲပြားခြားနားနေလို့ စတီရီယို၊ မိုနို၊ Hip Hop၊ Rock စတဲ့ အဖွဲ့တွေ ဟာ မညီညွတ်ကြဘူးလို့ အထင်အမြင်လွဲမှာ : ယူဆနေကြတဲ့ စကားတွေ ကို ဒီနေ့ ကျင်းပလိုက်တဲ့ Century Star စင်မြင့်ဖျော်ဖြေပွဲက သက်သေပြ၊ ချေဖျက်လိုက်နိုင်ပါပြီ။ ပရိသတ်နဲ့ အနုပညာရှင်အားလုံး ချစ်ချင်ရင်းနှီးစွာ ပူးပေါင်းတင်ဆက်လိုက်တဲ့ ‘ရာစုနှစ် ရဲ့ ကြယ်ပွင့်များ’ အစီအစဉ်လေးနဲ့အတူ ပရိသတ်များ အားလုံး အမိမြန်မာနိုင်ငံကို ခေတ္တခဏ ပြန်ရောက်သွားသလို ခံစားရမယ့် ‘မြန်မာတွေ ရဲ့ စိတ်၊ မြန်မာပြည်ရဲ့ ရှုခင်း’ တွေ အကြောင်း သိချင်လေးတစ်ပုဒ်နဲ့ ကျွန်တော် စတင်သိဆိုပြီး ရာစုနှစ် ကို ဖွင့်လှစ်ခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျား”

ဆိုတဲ့ စကားသံအဆုံးမှာ ပရိသတ်တွေ ရဲ့ လက်ခုပ်သံတွေ က ဇာတ်ရုံတစ်ရုံလုံး ပြန့်လွင့်သွားသလို စကားမဆုံးခင် ခေတ္တရပ်နားချိန်လေးတွေ မှာ တောင် လက်ခုပ်သံတွေ ပြိုင်တူတီးခတ်ပြီး ဂီတသမားတွေ ရဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ကို သဘောတူ နှစ်သက် ကြောင်း ပြသခဲ့တဲ့ မလေးရှားနိုင်ငံရောက် မြန်မာပရိသတ်ကြီးနဲ့အတူ ‘အလံကာဝတ်ရည်တေးဂီတ’ အဖွဲ့နဲ့ မြန်မာပြည်ကျောက်စိမ်းရဲ့ ‘မြန်မာ့ရှုခင်း မြန်မာ့စိတ်ရင်း’ တေးသီချင်းအဖွင့် တီးလုံးသံအောက်မှာ ဂစ်တာတီးဖို့ ရပ်နေတဲ့၊ စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ ကျွန်တော်၊ စိတ်အစဉ်က ဒီပွဲထဲမှာ မရှိတော့ဘဲ လွန်ခဲ့တဲ့ ၆ လလောက်က ကျွန်တော် ကွာလာလမ်ပူမြို့ကို ရောက်ခဲ့တဲ့ ပွဲစီစဉ်သူ ‘မစုစန္ဒာဦး’ နဲ့ အကြိတ်အနယ် စကားပြော ငြင်းခုံခဲ့ရတဲ့ အချိန်လေးဆီ

ပြန်လည်ရောက်ရှိ သွားပါတော့တယ်။

မလေးရှားနိုင်ငံ ကွာလာလမ်ပူမြို့

KLCC မျှော်စင်ညီနောင်ရှေ့

စက်တင်ဘာလ၏ ရက်တစ်ရက်၊ ၂၀၁၀

ညနေ ၆ နာရီ

‘မလေးရှားမှာ စတိတ်ရှိုးကျင်းပတဲ့ ကုမ္ပဏီရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ ပီနန်မြို့မှာ စင်မြင့်ဖျော်ဖြေပွဲ တီးဖို့ ရောက်နေတဲ့ ကျွန်တော် နဲ့ အဆိုတော် ဟဲလေးတို့ နှစ် ယောက် သား KLCC မျှော်စင်ညီနောင်ထဲမှာ ကိုယ် လိုချင်တဲ့ အသုံးအဆောင်တွေ ၊ စာအုပ်တွေ ၊ စာအုပ်တွေ အလှအသက် ဝယ်နေသလို လူချင်းကွဲသွားတဲ့ ကီးဘုတ်သမားလေး မျိုးဇော်နဲ့လည်း အဆက်အသွယ်မရလို့ စိတ်ပူနေမိပါတယ်။

အဲဒီ အချိန်မှာ ကျွန်တော် တို့ နှစ် ယောက် ကို တည်းခိုရာ ဟိုတယ်အထိပြန်ပို့ပေးမယ့် ‘မဟာနန်း’ စားသောက်ဆိုင်ရဲ့ အကြီးအကဲ မစုစန္ဒဦးက သူ့ကားလှလှကြီးနဲ့ လာကြိုပါတယ်။

သူ့ကားပေါ်တက်ပြီး ဟိုတယ်ပြန်ကြတဲ့ ခရီးမှာ သူ့ရဲ့ အစီအစဉ်ကိုပြောပြပြီး ကျွန်တော် ဆီက အကြံဉာဏ်တောင်းပါတယ်။

သူ့ရဲ့ မြန်မာနိုင်ငံက ဂီတပညာရှင် အဆိုတော် စုစုပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ခေါ်ယူပြီး Concert ပွဲအကြီးကြီး မလေးရှားမှာ လုပ်မယ့် အစီအစဉ်ကို ကြားရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် က ပြဿနာများ ကြီးတက်နိုင်တယ်။ အနုပညာသမားတွေ ဆယ်ယောက် လောက် ခရီးသွားရင်တောင် (မကိုင်တွယ်တတ်ရင်) ပြဿနာဖြစ်နိုင်တာ အခုလို တီးဝိုင်းကလည်း အများကြီး၊ အဆိုတော် တွေ ကလည်း ငါးဆယ်ကျော်၊ အစီအစဉ်ကြောင့် ဖျော်ဖြေချိန်ကလည်း သီချင်း တစ်ယောက် နှစ် ပုဒ်၊ သုံးပုဒ်ဆိုတာနဲ့တင် ၁၀ နာရီနီးပါးလောက် ဖြစ်နေလို့ ပရိသတ်လည်း ငြီးငွေ့မှာ သေချာတယ်။ မ ဖြစ်နိုင်ဘူး။ ရိုးရိုးတန်းပုံစံပဲ အရူးအမြတ် မများ တဲ့

စတိတ်ရှိုး လုပ်သင့်ကြောင်း အတိုက်အခံ စကားကို သူ လိုက်ပို့တဲ့ ကားစီးပြီး မျက်နှာပူပူနဲ့ ပြောခဲ့ရပါတယ်။

ရန်ကုန်မှာ တောင် ခရီးတစ်ခုခုသွားမယ်ဆိုရင် တီးဝိုင်း နှစ် ဝိုင်းတွဲ ပြီး ခရီးမထွက်ဘူးလို့၊ မ ဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ဟိုတယ် ပြန်ရောက်တော့ ကျေးဇူးတင် စကားပြော၊ စိတ်ထဲမှာ တော့ စွဲစွဲလမ်းလမ်း မ ဖြစ်မိခဲ့ပါဘူး။ Lazzy Club မန်နေဂျာကိုတောင် သူက ညှပ်ပိုင်း အဲဒီ ပွဲအတွက် စကားပြောတိုင်ပင်ဖို့ ကြိုဉာဏ်ချိန်းထားလို့ ညှပ်ပိုင်း ပွဲစီစဉ်တဲ့ ကုမ္ပဏီက ပွဲစီစဉ်သူတွေ က အဆိုတော် တွေ ပတ်စ်ပို့ပြန်မပေးသေးလို့ ဟိုတယ်ညဉ့်ခန်းမှာ ပြဿဖြစ်နေချိန်၊ ကျွန်တော် ကိုမြင်တော့ စန္ဒီမြင့်လွင်ရဲ့ အမေနဲ့ ဖြူဖြူကျော်သိန်းတို့ သားအမိရဲ့ စကားတွေ နားထောင်ပြီး ပတ်စ်ပို့တွေ ပြန်ပေးဖို့ ပွဲစီစဉ်သူကို ပြောနေချိန်၊ Lazzy Club မန်နေဂျာကိုပါ ဖုန်းဆက်ပြီး ဟိုတယ်ပြန်ခဲ့တော့လို့ ပြောခေါ်ရပါတော့တယ်။ မန်နေဂျာရောက်လာတော့ အတူတူပါလာတဲ့ မစုနဲ့တောင် စကားမပြော ဖြစ်ဘဲ အဲဒီ စင်ကျူရီစကား ကိစ္စကြီးဟာ ပြီးပြီးပြတ်ပြတ် ဖြစ်သွားမှာ ပါ။ အချိန်တန်တော့လည်း သူလည်းမေ့၊ ပွဲလိုက်ငှားရင်း အဆိုတော် တွေ လည်း ငြင်းကြ၊ ရစ်ကြရင်းနဲ့ အစီအစဉ် ပျက်သွားမှာ ပါလို့ပဲ။ တကယ့်ကို ဒီပွဲ လုပ်မယ့်အပေါ် ပထမဆုံး အထင်အမြင် သေးခဲ့သူက ကျွန်တော် ဆိုတာကို အရင် ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း....

နံနက်ခင်းသီတင်းဂျာနယ်၊ ၉ မတ်လ ၂၀၁၁ ခုနှစ်

‘မဟာနန်း’ စားသောက်ဆိုင် နှစ် ပတ်လည် စတိတ်ရှိုးလုပ်တဲ့

ကွာလာလမ်ပူမြို့ကို နောက်နှစ် လလောက်အကြာ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ပြန်တော့ ဒီပွဲအတွက် တာဝန်ရှိသူ ‘မစု’ နဲ့ စကားပြော အကြံပေးခဲ့တဲ့ အဆိုတော် မာရဇ္ဇကပါ စင်ကျူစတားပွဲကြီး လုပ်မယ့် မစုရဲ့ အကြံအစည်ကို သိခဲ့ပြီး မ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အစီအစဉ်ကြီးက မစုရဲ့ အိပ်မက် ဖြစ်ပေမယ့် တကယ် အကောင်အထည်ဖော်တော့မယ့် အရိပ်အယောင်တွေ စတွေ လာရပါတော့တယ်။ မြန်မာပြည်မှာ အဆိုတော် တွေ ၊ တီးဝိုင်းတွေ ငှားဖို့ (ပွဲစီစဉ်သူ) ဘိုစန်းကို အကူအညီတောင်းထားတယ်လို့ သိရတာ ကြောင့် မယုံမရဲ အခြေအနေကနေ ဖြစ်လာမယ့် အရိပ်အယောင်လေးတွေ တော့ စမြင်တွေ့လာရပြီ။ ဒီလိုနဲ့ မလေးရှား-ရန်ကုန် အဆက်အသွယ်လုပ်ပြီး ကျွန်တော် တို့ Lazy Club လက်ထဲ စရန်ငွေ ရောက်လာခဲ့တာမို့ K.L ပွဲ အကျေအလည် ရန်ကုန်မှာ ရပြီးသား ကျွန်တော် တို့က ဘယ်သူတွေ ပါသည် ဖြစ်စေ၊ မပါသည် ဖြစ်စေ အဆိုတော် ၅၀ သီဆိုမယ့်ပွဲကိုတော့ တီးခတ်ပေးဖို့ သေချာ သွားပါပြီ။

အဲဒီ အချိန်ထိ ကျွန်တော် က နောက်ကွယ်က လူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေဆဲပါ။ ခေတ်အလိုက် အဆိုတော် တွေ ဆိုကြတာ တီးပေးဖို့ Aurora၊ Emperor၊ Lazy Club စတဲ့ ဂီတစုံ တီးဝိုင်းတွေ သဘောတူကြပေမယ့် သူ့အစီအစဉ်ထဲမှာ ပါတဲ့ မြန်မာမူ တေးဂီတဝိုင်း ဖြစ်တဲ့ ‘မြို့မ’ ကတော့ ရ၊မရ မသေချာသေးဘူးဆိုတာ သိလာရပါတယ်။ ဒီလို အခက်အခဲတွေ ကြားမှပဲ ပွဲအတွက် လိုအပ်တဲ့ ဆောင်ရွက်မှု တွေ လုပ်ဖို့ ရန်ကုန်ကို မစု ရောက်လာပါတယ်။

ညတစ်ညမှာ ကျွန်တော် ဆီ မစု ဖုန်းဆက်ပါတော့တယ်။

စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ စားနေကြပါတယ်။ ကျွန်တော် နဲ့ ပွဲကိစ္စ ဆွေးနွေးချင်လို့ လာခဲ့ပါလို့ ပြောတာကြောင့် ည ၉ နာရီလောက် ကားမောင်းပြီး ထွက်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ မစုနဲ့အတူ သူ့အစ်မတွေ ဖြစ်တဲ့ မအေး၊ မအေးငယ်၊ ကျွန်တော် ရဲ့ စာပေမိတ်ဆွေ စာဖတ်ပရိသတ် (ဦးလှဝင်း) တို့ အတူတူ ရှိနေကြပါတယ်။ ပွဲကြီးအတွက် လိုအပ်တဲ့ အကြံဉာဏ်တွေ ပေးပါလို့ အကူအညီတောင်းတဲ့ မစုတို့ ညီအစ်မတွေ ကို ကျွန်တော် က သိချင်တာ

စုံစမ်းတီးခေါက်ကြည့်ပါတော့တယ်။ အဲဒီ မှာ တင် အနုပညာသမားတွေ ရဲ့ ပြဿနာဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေ ကိုမှ ကိုင်တွယ်ချင်တဲ့ မစုရဲ့ ဆန္ဒတွေ ကို မြင်လာရပါတော့တယ်။ ဥပမာ - သီချင်းဆိုမယ့် အဆိုတော် တွေ ကို တစ်ပွဲလုံးမှာ ဆိုနေကျ သီချင်း နှစ် ပုဒ်ပဲ ဆိုရမယ်ဆိုတာကြောင့် တချို့သော (ဖိုးဆိုချင်) အဆိုတော် တွေ ၊ မိုက်ခဲမယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျေနပ်မှာ မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ သိခဲ့ရသလို မလေး (K.L)၊ ဝီနနီ၊ စင်ကာပူ ၃ မြို့မှာ သီချင်းမတူစေရဘဲ ၆ ပုဒ်ဆိုစေချင်တဲ့ ဆန္ဒကြောင့် သီချင်းသိပ်မရှိသေးတဲ့ အဆိုတော် နဲ့ ပရိသတ်နားထောင်ချင်တဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို မြို့တစ်မြို့မှာ ပဲ ဆိုခွင့်ရမယ့် အဆိုတော် ချစ်ပရိသတ်တွေ ဖြစ်တဲ့ အခြားမြို့က လူတွေ မကျေမနပ် ဖြစ်နိုင်ကြလို့ အဲဒီ လို သီချင်းဆိုခွင့် ပုဒ်ရေ ကန့်သတ်တာ ပြဿနာရှိပေမယ့် (အချိန်ကြောင့် ပါ) ဆိုမယ့် သီချင်းကိုတော့ အဆိုတော် တွေ ပဲ ရွေးချယ်ပါစေ။ သူကြိုက်တဲ့ သီချင်းဆိုခွင့်ပေးပါလို့ ဆွေးနွေးမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မစုက မလေးရှားမှာ ရှိတဲ့ မြန်မာပရိသတ် နေရာစုံက အကြံပြုချက်တွေ တောင်းပြီး အဲဒီ ပရိသတ်တွေ ပဲ တောင်းဆိုတဲ့ သီချင်းကို ပရိသတ်အကြိုက်၊ အဆိုတော် အကြိုက် သုံးမျိုးထဲကမှ စိတ်ကြိုက်ရွေးမယ် ဆိုလာတာကြောင့် နေရာတကာမှာ နိုင်ငံခြားဆန်ချင်ရင် ရနိုင်ပေမယ့် သီချင်း Notes တောင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှိတဲ့ အဆိုတော် တချို့ ပြဿနာကြုံဖူး၊ စင်ပေါ်ရောက်မှ လက်တန်းပြောပြီး တီးရတဲ့ အဆိုတော် တွေ နဲ့ တွေ့ဖူးတဲ့ ကျွန်တော် က သူ ဘယ်လိုပဲ အစီအစဉ်ဆွဲဆွဲ၊ တကယ် ဆိုရင် တီးရင် ကိုယ်ကြိုက်တာသာ ဆိုကြမှာ သိနေပြီး ဖြစ်လို့ အမုန်းပွားခံပြီး အတိုက်အခံမပြောတော့ဘဲ နေလိုက်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ အစီအစဉ်တွေ ထဲမှာ တီးဝိုင်း လေးဝိုင်း၊ ၈၂ စက်တစ်စုံစာ တီးဝိုင်းပစ္စည်းတွေ ငှားမယ် ဆိုတာကြောင့် နိုင်ငံခြား သွားတီးတိုင်း (အမေရိက ကလွဲလို့)၊ စက်ပစ္စည်း အခက်အခဲတွေ့ရတဲ့ ကျွန်တော် မှာ ဒီတစ်ခါကျတော့ ကောင်းပေ၊ ကိုယ် ကြိုက်တဲ့ AMF တွေ ၊ ဂစ်တာတွေ စာရင်းပေးပါ၊ ငှားပေးမယ်ဆိုတဲ့ ပွဲစီစဉ်သူကြောင့် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ အဲဒီ မှာ တင် စက်အစုံတင်မကဘဲ မိုက်ကရိုဖုန်းတွေ အဆိုတော် ၅၀ အတွက် အလုံး ၅၀ ငှားထားမယ်လို့ ပြောတာကြောင့် မျက်လုံးပြဲ သွားပါတယ်။ အဆိုတော် တစ်ယောက် နဲ့ တစ်ယောက် အသံမတူကြလို့ တစ်ယောက် မိုက်ကရိုဖုန်းတစ်လုံးနဲ့

လူအယောက် ၅၀၊ အလုံး ၅၀ ဆိုတော့ ကျန်တဲ့ ဟာမိနီ၊ ဒရမ်၊ တူရိယာပေါင်းစုံ မိုက်ကရိုဖုန်းတွေ ပေါင်းလိုက်ရင် ဘယ်လိုမှ အင်ဂျင်နီယာ ကိုင်တွယ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ (အသံပိုင်း ကတော့ ကိုယ့်အလုပ်မို့) သေသေချာချာ ကန့်ကွက်ရပါတော့တယ်။ အဆိုတော် က စင်မြင့်ပေါ် တက်ဆိုရမှာ ဖြစ်လို့ စင်မြင့်ပေါ်မှာ အကောင်းစားမိုက် ၃ လုံးလောက်ပဲ ထားရင် ရပါတယ်။ တကယ်သာ အလုံး ၅၀ ငှားရင် ပိုက်ဆံရလို့ ငှားပေးသူက ဘာမှတာဝန်မရှိပေမယ့် အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိုက်ကရိုဖုန်း ၅၀ က မလိုအပ်ဘဲ ငှားလို့ ငွေကုန်ကြေးကျများ ၊ ပွဲရုံးရင် အနုပညာသမားတွေ အပေါ် ကျမှာ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ မငှားဖို့ အတင်းဖျက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဆိုတော် ၅၀ ထဲမှာ သာ မိုက်ကရိုဖုန်း ၅၀ ပေးလိုက်ရင် မိုက်ပိတ်မှန်း၊ ဖွင့်မှန်းမသိတော့ဘဲ စကားပြောနေတဲ့ အသံတွေ ကို ပရိတ်သတ် ကြားနိုင်သလို ဘယ်အဆိုတော် စင်ပေါ်တက်ဆိုမလဲ၊ ဘယ်မိုက်က အသံထွက်တာလဲ၊ Channel ထဲက လိုက်ရှာနေချိန် သီချင်းက ပြီးခါနီး မှ အသံထွက်မှာ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ကြိုညှိနေလို့ မျက်နှာပူပူနဲ့ ဖျက်ခဲ့ရပါတယ်။ ရယ်စရာ ဟာသတစ်ခုထဲကလို တောကလူတွေ မြို့တက် ခေါက်ဆွဲစားကြတော့ ဘုမသိ ဘုမသိ တောက လူက ‘မြို့သားတွေ စားသလို စားမယ်’ ဆိုပြီး စားပွဲထိုးကို ‘လူခြောက်ယောက် အတွက် အစိမ်းကြော် ခြောက်ပွဲ’ ဆိုတဲ့ အ ဖြစ်မျိုး ဖြစ်မှာ စိုးလို့ မလိုအပ်တဲ့ မိုက်ကရိုဖုန်းအလုံး ၅၀ စီမံကိန်းကို ဖျက်ခဲ့ရပါတယ်။ တကယ်ပွဲမှာ လည်း မိုက်ကရိုဖုန်း ၃၊ ၄ လုံး ပွဲစင်ပေါ်မှာ ရှိနေလို့ အဆင်ပြေ သွားပါတယ်။

ဒီထက် ပိုအရေး ကြီးတဲ့ အချက်တစ်ခု ညှိပေးဖို့ ပြောလာတဲ့ စကားကြားရတော့ ကျွန်တော် မျက်လုံးပြုံးရပါတော့တယ်။ အဲဒါက အဆိုတော် တစ်ယောက် တစ်ပုဒ် ဆိုပြီးတာနဲ့ တီးဝိုင်းက ရပ်၊ နောက်တစ်ဝိုင်းက နောက် တစ်ပုဒ်တီး စသဖြင့် အစဉ်လိုက် လှည့်တီးကြမယ့် အစီအစဉ်ဆိုတော့ ရန်ကုန်က တာဝန်ခံ ဘိုစန်းတို့၊ အီကြာကွေး၊ ကိုဖီးလစ် စသဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ က မ ဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကန့်ကွက်ကြတာမို့ ကျွန်တော် ကို တိုက်တွန်းပေးဖို့ အကူအညီ တောင်းလာပါတယ်။ တကယ်တမ်း အဆိုတော် ကြီး ၃၊ ၄ ယောက် ကတော့ စင်ပေါ်က တစ်ပုဒ်ပဲ ဆိုပြီး ပြန်ဆင်းရမှာ အဆင်မပြေနိုင်လို့ ဆိုမှာ မဟုတ်ဘူး။ အများ စု အဆိုတော် တွေ ကတော့ ငြင်းမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ သိနေတာကြောင့် သီချင်းတစ်ပုဒ်ပဲ ဆိုပြီး စင်ပေါ်က

ဆင်းရဲမှာ မကျေနပ်နိုင်တဲ့ အဆိုတော် လို့ (ယူဆရမယ့်) နာမည် တွေ ပဲ ကျွန်တော် ပြောပြပြီး မန်နေဂျာတွေ နဲ့ ညှိနှိုင်းကြည့်ပါ။ အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်လို့ အကြံပေးပြီး ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ မစုက လိုအပ်ရင် စင်ကာပူမှာ လိုအပ်တဲ့ တီးဝိုင်းတွေ ထားရမယ့်နေရာတွေ ၊ မိုက်ကရိုဖုန်းတွေ ထားရမယ့်၊ မြန်မာ့တူရိယာတွေ နဲ့ နေရာချထားမှု တိုင်ပင်ပြောပြဖို့ ကျွန်တော် နဲ့ လီယိုနာဒ် မောင်မောင်လွင် နှစ် ယောက် ကို စင်ကာပူ သွားပေးပါဆိုပြီး ခွင့်တောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော် လည်း ရန်ကုန်ကို လှမ်းဖုန်းဆက်ရင် နေရာအနေအထားပုံစံကို စာရွက်ပေါ်မှာ ရေး ၊ Online က ပို့လိုက်ရင် ရရက်နဲ့ တကူးတက စင်ကာပူ လွတ်လို့ ကုန်ကျမယ့် စရိတ်တွေ က ပွဲအတွက် ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုး ဖြစ်ရင် ဒုက္ခပါပဲလို့ စိတ်ပူမိပေမယ့် လူအပိုခေါ်ဖို့တောင် ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်တဲ့ ပွဲကန်ထရိုက်တွေ ရဲ့ လူလျှော့စီမံကိန်းတွေ ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော် စင်ကာပူနိုင်ငံကို ဆွေးနွေးပွဲတက်ဖို့ အရင်သွားခိုင်းမယ်ဆိုတာ မ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စလို့ ယူဆပြီး ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ လိုရင် သွားတာပေါ့လို့ ပြောခဲ့ပြီး ပြန်ခဲ့သလို မြန်မာမှု တေးဂီတဝိုင်း အဆင်မပြေတဲ့သတင်း သိရလို့ ရန်ကုန်က ‘အလံကာဝတ်ရည်’ တေးဂီတဝိုင်း ခေါ်သင့်တယ်လို့ အကြံပြုခဲ့ရသလို ဆက်သွယ်ဖို့ လိပ်စာ မေးမြန်းတဲ့ ဦးလှဝင်းကိုတောင် တယ်လီဖုန်းကတစ်ဆင့် အဆက်အသွယ်ရဖို့ လမ်းညွှန်ခဲ့ရပါသေးတယ်။ စိတ်ထဲမှာ တော့ မစုရဲ့ စိတ်ကူးဟာ မြင့်မားပေမယ့် သူ ထင်သလို မ ဖြစ်လာရင် ဘာလုပ်မလဲ၊ Plan ဗီ အတွက် အမြဲစိတ်ပူတတ်တဲ့ ကျွန်တော် က သူ့အတွေးနဲ့ သူ့အတွေးအကြံအရာ နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ စားသောက်ဆိုင်ကြီးတင်မက လုပ်ငန်းစုကြီးပါ ဦးဆောင်နိုင်နေတဲ့ ငယ်ရွယ်သူ တစ်ယောက် ကို ဘာစီးပွားရေး မှ မလုပ်တတ်၊ ပိုက်ဆံကိုလည်း တိုးပွားအောင်လည်း မလုပ်တတ်ဘဲ ဂစ်တာသာ တီးတတ်တဲ့ ကျွန်တော် က ‘မိကျောင်းမင်း ရေး ကင်းပြ’ ဖြစ်နေမှာ မို့လို့ သူ ကတဲ့ ဇာတ်လမ်း အဆင်ပြေပါစေလို့ ဆုတောင်းရုံပဲ တတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ နောက်တစ်နေ့ မနက် ယုဇနဂါးဒင်းဟိုတယ်မှာ မင်္ဂလာပွဲတစ်ခုတီးပြီး ချိန်ရွှေလိပ်ပြာဟိုတယ်မှာ ပြုလုပ်တဲ့ စာနယ်ဇင်းဆရာ ၁၀ ယောက် လောက်နဲ့ တွေ့ဆုံပွဲ ကျွန်တော် တက်ခဲ့ရပါတယ်။ စာနယ်ဇင်းဆရာတွေ ကို မလေးရှား၊ စင်ကာပူပွဲ ကျင်းပမယ့်

ဇာတ်ရုံပုံစံတွေ ဆွဲထားတဲ့ Stage Plan ကိုချပြပြီး ပွဲနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မရရဲ့၊ ကြိုးပမ်းမှု တွေ ကို ရှင်းပြရပါတော့တယ်။ အကျွေးအမွေးမစခင် ဂျာနယ်ဆရာ တစ်ယောက် ရဲ့ စကားကြောင့် ကျွန်တော် မှာ စင်ကျူစတားပွဲကြီးရဲ့ အောင်မြင်မှု ရဖို့ ထိပ်ဆုံးက ကြိုးစားရမယ့်စိတ် ဖြစ်မိပါတော့တယ်။ အဲဒီ စကား ကတော့ ‘ဒီ ပွဲကြီး တီးခတ်ဖျော်ဖြေပြီးလို့ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရင် အခုလို စာနယ်ဇင်းပွဲတွေ လုပ်ပြီး ပြဿတင်းတွေ မကြားရပါစေနဲ့’ ဆိုတဲ့ ဆုတောင်းစကားလိုလို၊ ဆုံးမစကားလိုလို အဓိပ္ပာယ်ကြောင့် လူ ၁၀ ယောက် လောက်သွားတဲ့ စတိတ်ရှိုးတွေ မှာ တောင် ပြဿတင်းတွေ အမြဲရှင်းရလေ့ရှိတာ အခုလို MEGA STAR (မြန်မာပြည်ကနော်...ဟဲ့ ဟဲ့) ၅၀ သွားမယ်၊ တီးဝိုင်းက လေးဝိုင်း၊ အဖော်တွေ လည်း ပါ၊ ဟာမိုနီကလည်း နှစ် ဖွဲ့၊ ပြဿတင်းစုံမှာ မှ ပွဲစီစဉ်သူရဲ့ အစီအစဉ်ကလည်း ပြဿတို ဦးတည်နေ၊ နိုင်ငံကလည်း နှစ် နိုင်ငံက ကူးရမယ်၊ ရက်ကလည်း ၃ ရက်၊ ဆက်တိုက် မအိပ်မနေ လုပ်ရမှာ သိထားလို့ သူ့စကားက လက်ဝှေ့ထိုးမယ့် လက်ဝှေ့သမား စင်မြင့်ပေါ် တက်ခါနီး ပြန်ဆင်းလာရင် ဒဏ်ရာမရပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ် ဆိုသလို ဖြစ်နေပါတော့တယ်။ မသွားရင်လည်း ကဲ့ရဲ့ ခံရ၊ ပြန်လာရင်လည်း ပြဿတင်း နည်းနည်း ကြားတာနဲ့ မသွားခင်ကတည်းက ပြောပြီးသားပဲ ဆိုပြီး အပြောခံရမှာ သိနေပါတယ်။ (တကယ်လည်း ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်ချိန် အဲဒီ အတိုင်း ကြုံရပါတော့တယ်။)

ဒါကြောင့် စာနယ်ဇင်းအားလုံးနဲ့ တွေ့ဆုံပွဲ City Star ဟိုတယ်မှာ မနက် ၁၀ နာရီ ကျင်းပတော့ ကျွန်တော် စကားပြောခွင့်ရချိန် ‘ကျွန်တော် တို့ အနုပညာသမား ၁၀၀ ကျော် ရန်ကုန်မြေက ထွက်ပြီး နိုင်ငံခြား စင်မြင့်ပေါ် ခြေချနိုင်ကတည်းက အောင်မြင်ပါပြီ၊ ဆုံးရှုံးမှု ဆိုတာ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ရာခိုင်နှုန်း ၇၀ လောက် အောင်မြင်ခဲ့ရင်လည်း ဝမ်းသာရမှာ ပါ’ ဆိုပြီး ဖြစ်လာမယ့် အခက်အခဲတွေ ကို ကြိုညှိနေလို့ မိုးကြိုးပစ်တာ၊ ထန်းလက်နဲ့ ကာခဲ့တာ ပွဲတက်ခဲ့တဲ့ စာနယ်ဇင်းသမားတွေ သိကြပေမယ့် စာနယ်ဇင်းပွဲ မပြီးခင် မြေပဒေသာကျွန်းမှာ VCD ရိုက်ကူးနေလို့ အမြန်ပြေးလွှားသွားခဲ့ရတာ ကြောင့် စာနယ်ဇင်းပွဲအပြီး Group ဓာတ်ပုံမှာ ကျွန်တော် ပုံ မပါခဲ့တာဘဲ ပြဿတက ကြိုပြီးရုန်းထွက်ရမယ့် နိမိတ်လို့ ယူဆရမလို့

ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ MAX စတူဒီယိုမှာ ချစ်သူရဲ့ ပုံပြင် ၂ စီးရီးသွင်းနေတုန်း မထင်မှတ်တဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းတစ်ခု ဝင်လာပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် လည်း အဲဒီ ဖုန်းထဲက စကားကြောင့် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ အကြောင်းရင်းက.....

နံနက်ခင်းသတင်းဂျာနယ်၊ ၁၆ မတ်လ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ။